

UZASADNIENIE

W dniu 15 lutego 2023 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) W. radca prawny M. M., wydał postanowienie w przedmiocie sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej w:

1)

sentencji postanowienia o wszczęciu dochodzenia z dnia 2 listopada 2022 r. w sprawie prowadzonej na skutek zawiadomienia pana M. G. o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego Ł. F. (1) **w ten sposób**, że w punkcie 1) oraz w uzasadnieniu w miejsce „art. 12 ust. 4 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego” wpisać „art. 21 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego”.

2)

w sentencji oraz w uzasadnieniu postanowienia o przedstawieniu zarzutów z dnia 17 grudnia 2022 r. w sprawie prowadzonej na skutek zawiadomienia pana M. G. o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego Ł. F. (1) **w ten sposób**, że w punkcie 1) oraz w uzasadnieniu w miejsce „art. 12 ust. 4 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego” wpisać „art. 21 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego”.

Z przedmiotowym Postanowieniem nie zgodził się obwiniony radca prawny Ł. F. (2), który w swoim zażaleniu z dnia 17 marca 2023 r. (data wpływu do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego 20 marca 2023 r.) wskazała, iż zakres sprostowania oraz waga sprostowanych orzeczeń nie jest oczywista a swoim zakresem prowadzi de facto do zmiany postawionych mu zarzutów.

Po przeprowadzeniu posiedzenia Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Zażalenie Obwinionego radcy prawnego Ł. F. (2) jest zasadne i Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zgadza się z jego zasadniczymi motywami.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) W. radca prawny M. M. w :

a)

sentencji postanowienia o wszczęciu dochodzenia z dnia 2 listopada 2022 r. w sprawie prowadzonej na skutek zawiadomienia pana M. G. o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego Ł. F. (1), oraz

b)

w sentencji oraz w uzasadnieniu postanowienia o przedstawieniu zarzutów z dnia 17 grudnia 2022 r. w sprawie prowadzonej na skutek zawiadomienia pana M. G. o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego Ł. F. (1),

błędnie określił podstawy prawne odpowiedzialności Obwinionego. Przytoczony został bowiem art. 12 ust. 4 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, który nie obowiązywał w dniu wydawania obu postanowień. Przytoczona podstawa prawna została uchylona z dniem 1 lipca 2015 r. kiedy to w życie weszła Uchwała 3/2014 z dnia 22 listopada 2014 r. Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych zmieniające postanowienia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. W obowiązującym na dzień wydania poszczególnych Postanowień będących przedmiotem sprostowania Kodeksie Etyki Radców Prawnych nie istniała jednostka redakcyjna „art. 12 ust. 4”. Sam zaś artykuł 12 i wszystkie jego 3 ustępy dotyczył kwestii zasad starannego działania radcy prawnego :

Art. 12

1. Radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania.
2. Radca prawny nie może podjąć się prowadzenia sprawy, jeżeli nie posiada wystarczającej wiedzy lub doświadczenia. Może jednak przyjąć sprawę, jeżeli zapewni sobie współpracę posiadającego stosowną wiedzę lub doświadczenie radcy prawnego lub adwokata albo innej osoby, z którą radca prawny może na podstawie przepisów prawa wspólnie wykonywać zawód.
3. Świadcząc pomoc prawną, radca prawny zobowiązany jest z szacunkiem traktować wszystkich klientów, zachować umiar i takt w swoich wypowiedziach oraz powściągliwość w okazywaniu osobistego stosunku do stron i uczestników postępowania, sądu bądź organu przed którym występuje.

Istotą zaś postanowienia o przedstawieniu zarzutów a później wniosku o ukaranie Obwinionego miało być niezachowanie przez niego tajemnicy pertraktacji ugodowych. Tajemnica ta została uregulowana w art. 21 Kodeksu Etyki Radców Prawnych. Artykuł ten nie zawiera żadnych dodatkowych jednostek redakcyjnych.

Zatem sprostowanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego M. M. zdaniem Sądu w istocie prowadziło do faktycznej zmiany zarzutów stawianych Obwinionemu. Nie można, w tym stanie faktycznym mówić o oczywistości omyłki pisarskiej albowiem powołanie się na nieistniejący ustęp artykułu opisującego zasady etyczne, których złamanie miał się dopuścić Obwiniony sugerować mogłoby raczej, iż błąd dotyczy jedynie właśnie podania błędnej jednostki redakcyjnej w obrębie danego artykułu. Nie można było bez zapoznania się z uzasadnieniem poszczególnych Postanowień wywieść, że Zastępcy Rzecznika w istocie chodzi o zupełnie inną podstawę prawną.

Przepis art. 105 kodeksu postępowania karnego dotyczy trybu naprawczego w zakresie oczywistych omyłek pisarskich i rachunkowych oraz w obliczaniu terminu, jeżeli nastąpiły one w orzeczeniach lub zarządzeniach, lub ich uzasadnieniach. Prostowaniu w trybie art. 105 może podlegać każda omyłka pisarska niezależnie od jej doniosłości, jednak pod warunkiem że w wyniku sprostowania nie dojdzie do zmiany orzeczenia lub zarządzenia o charakterze merytorycznym, gdyż taka zmiana jest możliwa jedynie w wyniku rozpoznania sprawy w granicach środka zaskarżenia (postanowienie SN z 16.12.2009 r., IV KK 347/09, OSNwSK 2009, poz. 2572). W takim ujęciu dopuszczalne będzie sprostowanie w omawianym trybie oczywistego błędu dotyczącego przykładowo: umieszczenia nazwiska ławnika dodatkowego; oznaczenia osoby, na której szkodę zostało popełnione przestępstwo; daty popełnienia czynu; danych personalnych oskarżonego (tak Świecki D. T. I).

Natomiast zgodnie z orzeczeniami Sądu Najwyższego o sygn. III KK 467/06 oraz III KK 416/11 nie jest możliwe usunięcie w trybie art. 105 § 1 kodeksu postępowania karnego błędu polegającego na nieprawidłowym oznaczeniu podstawy prawnej skazania. Zdaniem Sądu orzekającego w przedmiotowej sprawie właśnie tego typu nieuprawniona zmiana miała miejsce w zaskarżonym postanowieniu Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego.

Mając na uwadze całokształt okoliczności faktycznych oraz powyższe motywy, zażalenie obwinionego należało uwzględnić w całości.

W odniesieniu do kosztów niniejszego postępowania odwoławczego na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1166) zryczałtowanymi kosztami postępowania dyscyplinarnego w kwocie 1.000,00 zł/ (słownie: tysiąc złotych) obciążono Okręgową Izbę Radców Prawnych (...) W..

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne, bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...) W., w niniejszej sprawie działał jako organ II instancji i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ oraz stosownie do treści art. 70² ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1166), od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek odwoławczy.